

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἰουλίου 1936

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 285

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ ὁργανισμοῦ Ταμείου Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ Νόμου 6233, τὸ ἄρθρον 17 τοῦ ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου 1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ὁργανισμοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων καὶ σύμφωνα πρὸς τὰς ἐντολὰς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου τούτου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, κωδικοποιούμεν τὰς περὶ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων ἰσχυρὰς διατάξεις εἰς ἑνιαῖον κείμενον νόμον ἔχον ὡς ἔπεται:

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΔΗΜ. ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Ἱδρύσις. — Ἔδρα. — Σκοπός.

Ἄρθρον 1.

(Ἄρθρον 1 Ὁργανισμοῦ 1931 καὶ ἄρθρον 1 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 25-1-1936)

1. Ἱδρύεται Ταμεῖον Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων μὲ ἔδραν τὰς Ἀθήνας.

2. Σκοπὸς τοῦ Ταμείου τούτου εἶναι ἡ, συμφώνως πρὸς τὰς ἐπομένους διατάξεις, χορήγησις ἐφ' ἀπαξ χρηματικοῦ βοηθήματος εἰς τὸν ἐκ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἀπολυόμενον ἢ ἀποχωροῦντα ἠσφαλισμένον, ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου τούτου, εἰς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του.

3. Ἐν τοῖς ἐπομένοις ὁ ὅρος «Ταμεῖον» σημαίνει τὸ Ταμεῖον Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων.

Διοίκησις Ταμείου.

Ἄρθρον 2.

(Ἄρθρον 2 Ὁργανισμοῦ 1931 καὶ ἄρθρον 2 Ἀναγκαστικοῦ νόμου 25-1-1936)

1. Τὸ Ταμεῖον τοῦτο ἀποτελεῖ Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (Διεύθυνσιν Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας) καὶ διοικεῖται ὑπὸ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελουμένου:

α') Ἐκ τοῦ ἀντιπροέδρου ἢ τινος τῶν Συμβούλων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὑποδεικνυμένου ὑπὸ τοῦ Σώματος, ἢ ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὡς Πρόεδρος.

β') Ἐξ ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου, λαμβανομένου ἐξ ἐκάστου Πολιτικοῦ Ὑπουργείου, προτάσει τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, δύο ὑπαλλήλων ἐκ τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, ἐνὸς ἐκ τῆς Βουλῆς καὶ ἐνὸς ἐκ τῆς Γερουσίας ὑποδεικνυμένων ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Προέδρων Βουλῆς καὶ Γερουσίας, καὶ ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ὑποδεικνυμένου ὑπὸ τῆς διοικήσεως αὐτῆς.

γ') Ἐκ δύο ἀντιπροσώπων τῶν ὑπαλληλικῶν ὁργανώσεων, ὑποδεικνυμένων ὑπ' αὐτῶν εἰς διπλοῦν ἀριθμὸν.

2. Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διορίζονται διὰ πράξεως τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ ἐπὶ μίαν τριετίαν.

3. Ἐν ἀρχῇ ἐκάστου ἔτους τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐκλέγει ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας τὸν ἀντιπρόεδρον αὐτοῦ, ὅστις ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρον ἐν περιπτώσει καλύματος ἢ ἀπουσίας, κατ' ὅλας αὐτοῦ τὰς σχέσεις. Ἐν περιπτώσει καλύματος ἀμφοτέρων ἀναπληροῖ τούτους ὁ ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν Σύμβουλος καὶ μεταξὺ ἰσοβάθμων ὁ ἀρχαιότερος.

4. Τὰ μέλη ἀπόντα ἢ καλυόμενα ἀναπληροῦνται ὑπὸ τῶν ἐν τῇ πράξει διορισμῶ ὀριζομένων ἀναπληρωτῶν, ὑποδεικνυμένων κατ' ὅμοιον πρὸς τὰ τακτικὰ τρόπον.

5. Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διοριζόμενα πρὸς ἀντικατάστασιν ἐτέρων μελῶν πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας τῶν διανύουσιν ὁλόκληρον θητείαν.

6. Καθήκοντα γραμματέως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκτελεῖ εἰς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου, ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκάστοτε ὀριζόμενος.

7. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου παρίσταται ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου, εἰσάγων τὰς διαφόρους ὑποθέσεις μετὰ ψήφου, πλην τῆς περιπτώσεως τοῦ ἐλέγχου.

8. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνεδριάζει τακτικῶς μὲν τετράκις τοῦ μηνός, ἐκτίκτως δὲ ὅσας παραστή ἀνάγκη. Θεωρεῖται ἐν ἀπαρίτῃ παρόντων ὁτιδήποτε ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχρεῖ ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

9. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται ἐκάστοτε νὰ ἐκλέγῃ διὰ ψηφοφορίας ἐπιτροπὴν εἰς ἣν ἐκχωρεῖ δι' ἀποφάσεώς του μέρος τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ. Ἐπίσης δι' ἀποφάσεώς του δύναται νὰ ἐκχωρῇ μέρος τῶν δικαιωμάτων του εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ταμείου.

10. Εἰς τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δύναται ν' ἀντιτίθεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ εἰσήγησις διαφορῶν ὑποθέσεων ὡς καὶ ἡ ὑπογραφή ὀρισμένων ἐγγράφων.

11. Εἰς ἕκαστον τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

και εις τον Εισηγητήν, παρέχονται εις βάρος του Ταμείου δραχμαί 200 δι' εκάστην παρουσίαν εν τακτική συνεδριάσει.

12. Εις τον Πρόεδρον του Διοικητικού Συμβουλίου καταβάλλεται πρόσθετος αποζημίωσις εις βάρος του Ταμείου εκ δραχμών 500 μηνιαίως. Αι αποζημιώσεις αὐται καταβάλλονται τοῖς δικαιούχοις ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Ταμείου.

13. Ἀπασαι αἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, αἱ ἀφορῶσαι τὴν διοίκησιν καὶ διαχειρίσιν, εἰσὶν ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸν Ὑπουργὸν καὶ ἐκτελοῦνται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν ὑποβολῆς των.

Π Ὁ ρ ο ι.

Ἄρθρον 3.

(Ἄρθρον 3 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 25-1-1936)

1. Πόροι τοῦ Ταμείου εἶναι :

α') ἐτησία εἰσφορὰ τοῦ Κράτους, ἀναγραφομένη ἐν τῷ Κρατικῷ Προϋπολογισμῷ,

β') μηνιαῖαι εἰσφοραὶ τῶν εἰς αὐτὸ ἡσφαλισμένων, συμφώνως πρὸς τὸν πίνακα εἰσφορῶν καὶ βοηθημάτων τοῦ ἄρθρου 25 καὶ

γ') αἱ πρὸς αὐτὸ τυχόν δωρεαὶ καὶ κληροδοτήματα καὶ πᾶν ἔσοδον προερχόμενον ἐκ τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας των.

2. Πρὸς ἐξέυρεσιν τοῦ μηνιαίου βασικοῦ μισθοῦ τοῦ ἡσφαλισμένου δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ τυχόν κεχορηγημένα αὐτῷ προσαυξήσεις, λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας ἢ παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ ἢ τὰ τυχόν παρεχόμενα αὐτῷ ἐπιδόματα πόλεων, ἐνοικίου ἢ ἄλλης φύσεως.

3. Διὰ τοὺς μῆνας καθ' οὓς ἤθελον ἐπέλθει αὐξομειώσεις εἰς τὸν μηνιαῖον βασικὸν μισθὸν τοῦ ἡσφαλισμένου, συνεπαγόμεναι καὶ μεταβολὰς τῆς μισθολογικῆς του κατατάξεως, ἐνεργεῖται αὕτη βάσει τοῦ κατὰ τὰς περισσοτέρας ἡμέρας ἐκάστου τῶν ὑπ' ὄψει μηνῶν καταβληθέντος τῷ ἡσφαλισμένῳ μηνιαίου μισθοῦ.

4. Ἠσφαλισμένοι τεθόντες ἢ τιθέμενοι εἰς διαθεσιμότητα ἢ ἄλλην κατάστασιν, μὴ συνεπαγομένην τὴν λύσιν τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως, ὑπόκεινται εἰς εἰσφορὰν ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ πρὶν τεθοῦν εἰς διαθεσιμότητα ἢ ἄλλην κατάστασιν βασικοῦ μισθοῦ των, ἀνεξαρτήτως τῆς μειώσεως ἢ καὶ τῆς παρελούσης στερήσεως τῶν ἀποδοχῶν των, ὃ δὲ τρόπος εἰσπρατέως παρὰ τοῦ Ταμείου τῶν οὕτως ὀφειλουμένων εἰσφορῶν καθορίζεται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ.

5. Τὰ ποσὰ τῶν μηνιαίων εἰσφορῶν τῶν ἡσφαλισμένων ἀναγράφονται εἰς τὰς μισθολογικάς καταστάσεις ἢ ἐντάλματα μισθῶν ὑπὸ τῶν ἐπιμελουμένων τὴν κατάρτισιν αὐτῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ παρακρατοῦνται ὑπὸ τῶν ἐνεργούντων τὰς πληρωμὰς τῶν ὑπαλληλικῶν μισθῶν, ἀποδίδονται δὲ εἰς τὸ Ταμεῖον κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

6. Αἱ εἰσφοραὶ ἐνεργοῦνται καὶ ἐπὶ τῶν ὁπωσδήποτε χορηγουμένων παρὰ τοῦ Δημοσίου Ταμείου βοηθημάτων ἢ ἀποδοχῶν εἰς ἐξερχομένους τῆς ὑπηρεσίας ἡσφαλισμένους ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου τούτων, εἰς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας των.

7. Αἱ πρὸς τὸ Ταμεῖον ὀφείλει τῶν ἡσφαλισμένων ἢ ἐτέρων προσώπων, τὰ ἐκ τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας του ἔσοδα, εἰσπράττονται κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἔσόδων διατάξεις, τὸ δὲ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου δύναται νὰ καταλογίῃ τόκον 7 ο)ο διὰ τὸν χρόνον καθυστερήσεως τῶν ὀφειλουμένων.

8. Πᾶσα ὀφειλὴ ἡσφαλισμένου πρὸς τὸ Ταμεῖον συμ-

ψηφίζεται ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὴν πρὸς αὐτὸν καταβολὴν τῶν παροχῶν.

Ἦ σ φ α λ ι σ μ ἔ ν ο ι.

Ἄρθρον 4.

(Ἄρθρον 4 Ἀν. Ν. 25-1-1936)

1. Ἀσφαλίζονται ὑποχρεωτικῶς παρὰ τῷ Ταμείῳ πάντες οἱ δημόσιοι πολιτικοὶ ἐπαλλήλοι καὶ ὑπηρεταὶ (τακτικοὶ, μόνιμοι, δόκιμοι, ἑκτακτοὶ κλπ.) οἱ ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου καὶ εἰς βάρος τούτου μισθοδοτούμενοι, ἀσχέτως τοῦ τρόπου πληρωμῆς, πλὴν α') τῶν Ὑπουργῶν, Ὑφυπουργῶν καὶ Γενικῶν Διοικητῶν, β') τῶν ἡμερομισθίων, γ') τῶν ἐπὶ εἰδικῇ συμβάσει καὶ δ') τοῦ προσωπικοῦ Ὑπηρεσιῶν Τ.Τ.Τ.

2. Ἐπίσης ἀσφαλίζονται ὑποχρεωτικῶς παρὰ τῷ Ταμείῳ καὶ οἱ ἀπαρτίζοντες τὸ προσωπικὸν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Προϋποθέσεις χορηγήσεως βοηθήματος εἰς ἡσφαλισμένους δικαιουμένους συντάξεως.

Ἄρθρον 5.

(Ἄρθρον 5 Ἀν. Ν. 25-1-1936)

Δικαίωμα ἐφ' ἁπαξ βοηθήματος ἐκ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων ἔχουσιν ἅπαντες οἱ συμφώνως πρὸς τὰς ἐκάστοτε ἰσχύουσας διατάξεις περὶ ἀπονομῆς συντάξεως πολιτικῶν ἐπαλλήλων συνταξιοδοτούμενοι συνεπείᾳ πράξεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἡσφαλισμένοι, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν:

α') Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἀπολύσεως λόγῳ σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἀνικανότητος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἔνεκα ταύτης 48 μηνιαίας συνεχεῖς εἰσφορὰς εἰς τὸ Ταμεῖον.

β') Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἀνικανότητος ἐν ὑπηρεσίᾳ 96 μηνῶν πραγματικὴν ὑπηρεσίαν δημοσίου πολιτικοῦ ἐπαλλήλου, ἐξ ἧς 60 μηνιαίας συνεχεῖς εἰσφορὰς εἰς τὸ Ταμεῖον.

γ') Εἰς τὰς περιπτώσεις ἀπολύσεως λόγῳ καταργήσεως θέσεως ἢ λόγῳ ὀρίου ἡλικίας καὶ παραιτήσεως κατόπιν ἐπαγγελματικῆς 120 μηνῶν πραγματικῆς ὑπηρεσίας δημοσίου πολιτικοῦ ἐπαλλήλου, ἐξ ἧς 96 μηνιαίας εἰσφορὰς εἰς τὸ Ταμεῖον.

δ') Εἰς τὰς λοιπὰς περιπτώσεις ἐξόδου τῶν συνταξιοδοτούμενων 168 μηνῶν πραγματικῆς ὑπηρεσίας δημοσίου πολιτικοῦ ἐπαλλήλου, ἐξ ἧς 96 μηνιαίας εἰσφορὰς εἰς τὸ Ταμεῖον.

Προϋποθέσεις χορηγήσεως βοηθήματος ἡσφαλισμένους μὴ δικαιουμένους συντάξεως.

Ἄρθρον 6.

(Ἄρθρον 6 Ἀν. Ν. 25-1-1936).

Δικαίωμα ἐφ' ἁπαξ βοηθήματος ἐκ τοῦ Τ.Π.Δ.Υ. ἔχουσιν ἅπαντες οἱ μὴ δικαιούμενοι συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἡσφαλισμένοι ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν:

α') Εἰς τὴν περίπτωσιν ἐξόδου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας δι' ἀπολύσεως πλὴν τῆς ὀφειλουμένης εἰς ἀποχὴν ἐκ τῶν καθυπόντων ἢ τῆς προκαλουμένης τῇ αἰτήσεϊ των, 180 μηνῶν πραγματικῆς ὑπηρεσίας δημοσίου πολιτικοῦ ἐπαλλήλου, ἐξ ἧς 96 μηνιαίας εἰσφορὰς εἰς τὸ Ταμεῖον.

β') Εἰς περιπτώσιν ἐξόδου διὰ παραιτήσεως ἢ δι' ἀπολύσεως ὀφειλουμένης εἰς ἀποχὴν ἐκ τῶν καθυπόντων ἢ ἀπολύσεως προκαλουμένης τῇ αἰτήσεϊ των, 216 μηνῶν πραγματικῆς ὑπηρεσίας, ἐξ ἧς 96 μηνιαίας εἰσφορὰς εἰς τὸ Ταμεῖον.

Προϋποθέσεις χορηγήσεως βοηθήματος
εἰς οικογενεῖας θανόντων ἡσφαλισμένων.

Ἄρθρον 7.

(Ἄρθρον 5 Ἀν. Ν. 25-1-1936).

1. Δικαίωμα ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος ἐκ τοῦ Τ.Π.Δ.Υ. ἔχουσιν, ἅπαντα τὰ συμφώνως πρὸς τὰς ἐκάστοτε ἰσχυροῦσας διατάξεις περὶ ἀπονομῆς συντάξεως πολιτικῶν ὑπαλλήλων συνταξιοδοτούμενα συνεπείᾳ πράξεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, πρόσωπα τῆς οικογενείας τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ θνησκόντων ἡσφαλισμένων, ἀσχέτως ἐὰν οὗτοι ἰδικαιοῦντο ἢ οὐ βοηθήματος, ἐφ' ὅσον ὁ ἀποθιώσας εἶχε συμπληρώσει κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου του 96 μηνῶν πραγματικὴν ὑπηρεσίαν δημοσίου πολιτικοῦ ὑπαλλήλου, ἐξ ἧς 60 μηνιαίας εἰσφορὰς εἰς τὸ Ταμεῖον.

2. Ἡ κατανομή τοῦ βοηθήματος μεταξὺ τῶν δικαιουμένων τοιοῦτου προσώπων τῆς οικογενείας τοῦ ἀποθιώσαντος γίνεται κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ δικαιώματος συντάξεως ἐκάστου τούτων. Ἐὰν τὰ τέκνα ἢ τινὰ τούτων διατελῶσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτροπείαν ἄλλου καὶ οὐχὶ τοῦ ἐπιζώντος γονέως, δύναται ν' ἀπαιτηθῇ παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου τῶν ἢ κερχωρισμένη καταβολὴ τῆς ἀνηκούσης αὐτοῖς μερίδος τοῦ βοηθήματος. Ἡ πρὸς τοῦτο ὁμῶς αἰτήσεις δέον νὰ ἔχῃ ὑποβληθῇ εἰς τὸ Ταμεῖον πρὸ τῆς ἐκδικάσεως τῆς αἰτήσεως περὶ ἀπονομῆς βοηθήματος, ἄλλως αἱ μερίδες τῶν ἀνηλίκων καταβάλλονται εἰς τὸν ἐπιζῶντα γονέα.

3. Ἐν περιπτώσει ἑλλείψεως ἐπιτρόπου ἀνηλίκων δύναται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον νὰ καταθέτῃ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπ' ὀνόματι τούτων τὴν ἀναλογούσαν αὐτοῖς μερίδα τοῦ βοηθήματος.

4. Ἐἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οἱ ἡσφαλισμένοι ἢ αἱ οἰκογενεαὶ τῶν μετὰ τὴν λόγφ ἀπολύσεως, παραιτήσεως, θανάτου κλπ. ἀρχικὴν ἔξοδον ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἤθελον ἀποδείξει ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἔξοδου, κατὰ τὴν ἰσχύονσαν ἐκάστοτε διαδικασίαν ἀπονομῆς συντάξεως παθόντων ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ἔνεκα ταύτης, ὅτι ἔπαθον ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ἔνεκα ταύτης, διαπιστωθῇ δὲ τοῦτο διὰ πράξεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐφαρμόζονται διὰ τὴν ἀπονομήν αὐτοῖς βοηθήματος, αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἀπόλυσιν λόγφ σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἀνικανότητος ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ἔνεκα ταύτης σχετικαὶ διατάξεις.

Προϋποθέσεις ἐπιστροφῆς εἰσφορῶν.

Ἄρθρον 8.

(Ἄρθρον 6 Ἀν. Ν. 25-1-1936)

1. Ἐπιστροφῆς εἰσφορῶν δικαιοῦνται ἐκ τοῦ Ταμείου:
α') Ἀπαντες οἱ ὁποσδήποτε ἐξερχόμενοι τῆς ὑπηρεσίας ἡσφαλισμένοι, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν 96 μηνιαίας εἰσφορὰς εἰς τὸ Ταμεῖον καὶ δὲν δικαιοῦνται κατὰ τὰς λοιπὰς διατάξεις ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος καὶ

β') Τὰ πρόσωπα τῆς οικογενείας τοῦ ἀποθιώσαντος ἡσφαλισμένου, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου συμμετοχῆς τούτου εἰς τὰς εἰσφορὰς τοῦ Ταμείου, ἐφ' ὅσον δὲν δικαιοῦνται κατὰ τὰς λοιπὰς διατάξεις βοηθήματος καὶ συμπεριλαμβάνονται μεταξὺ τῶν προσώπων, ἅτινα θὰ ἰδικαιοῦντο συντάξεως ἐὰν ὁ ἀποθιώσας ἐπέκτεινε τὴν πρὸς τοῦτο ὑπηρεσίαν.

Ἡ κατανομή καὶ καταβολὴ τούτων ἐνεργεῖται συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις, περὶ κατανομῆς καὶ καταβολῆς βοηθήματος (Ἄρθρον 7).

2. Τὰ ποσὰ τῶν εἰσπραχθεῖσων εἰσφορῶν ἐπιστρέφονται τοῖς δικαιούχοις ἀτόκως.

3. Ἐὰν δι' οἰονδήποτε λόγον ἐγένοντο εἰσφορὰ ἐκ τοῦ μισθοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου, μὴ ὑπαγομένου εἰς τὸ Ταμεῖον Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων, δὲν γεννᾶται ὑπὲρ αὐτοῦ

δικαίωμα βοηθήματος, αἱ δὲ ἀχρεωστήτως εἰσπραχθεῖσαι εἰσφορὰ ἐπιστρέφονται αὐτῷ ἀτόκως δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Πρόσθετος χρόνος πραγματικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 9.

(Ἄρθρον 7 Ἀν. Ν. 25-1-1936)

1. Πραγματικὴ ὑπηρεσία δημοσίου πολιτικοῦ ὑπαλλήλου θεωρεῖται ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τοῦ παρόντος πᾶσα ὑπὸ τοῦ ἡσφαλισμένου ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ ἢ μηνιαία ἀποζημιώσει παρασχεθεῖσα ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ μονίμου, τακτικοῦ, ἐκτάκτου, δοκίμου κλπ. ὑπηρεσία, πλὴν τῆς τοιαύτης ἐπὶ ἡμερομισθίῳ ἢ ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσει ἢ ἐπὶ συμβάσει.

2. Πρὸς πραγματικὴν ὑπηρεσίαν δημοσίου πολιτικοῦ ὑπαλλήλου ἔξομοιοῦται 1) ἡ παρὰ τῇ χωροφυλακῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, 2) ἡ ἀναγκωριζομένη ὡς συντάξιμος ὑπηρεσία ἐν ἀλλοδαπῇ τῶν διατελεσάντων ἡσφαλισμένων ἀπὸ τῆς ιδρύσεως τοῦ Ταμείου μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1930 συνεχῶς ἢ διακεκομμένως, 3) ἡ πραγματικὴ ὑπηρεσία ὡς μονίμων ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης τῶν μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1931 ὑπηρετησάντων ἡσφαλισμένων καὶ μὴ λαβόντων βοήθημα παρ' ἄλλου παρεμφεροῦς Ταμείου, δι' ἀπάσας τὰς περιπτώσεις τῆς νέας ἐκ τῆς δημοσίας πολιτικῆς ὑπηρεσίας ἔξοδου τῶν, πλὴν τῶν περιπτώσεων τῆς παραιτήσεως καὶ τῆς ἀπογῆς ἐκ τῶν καθηκόντων τῶν κατὰ 4) τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ ὑπάλληλοι παρέμειναν ἐκτὸς ὑπηρεσίας καὶ ἐθεωρήθη τοῦτο ὡς πραγματικὴ ὑπηρεσία δυνάμει τῶν ἰσχυροῦσων ἥδη διατάξεων νόμων.

3. Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν πρὸ ἢ μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ Ταμείου μηνῶν πραγματικῆς ὑπηρεσίας δημοσίου πολιτικοῦ ὑπαλλήλου, τῶν μὴ συμπίπτοντων πρὸς τοὺς μῆνας συμμετοχῆς εἰς τὰς εἰσφορὰς τοῦ Ταμείου ὑπολογίζονται καὶ προσμετρῶνται διὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ δικαιώματος βοηθήματος μέχρις 175 τὸ πολὺ μῆνες.

Καθορισμὸς καὶ καταβολὴ βοηθήματος.

Ἄρθρον 10.

(Ἄρθρον 8 Ἀν. Ν. 25-1-1936)

1. Τὸ ὑπὸ τοῦ Ταμείου παρεχόμενον ἐφ' ἅπαξ βοήθημα εἰς τοὺς δικαιουμένους τοιοῦτου, ἐφόσον συνεπλήρωσαν 360 μηνῶν εἰσφορὰς, καθορίζεται ἐν τῷ πίνακι τῶν εἰσφορῶν καὶ βοηθημάτων τοῦ ἁρθροῦ 25. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν οὗτοι συνεπλήρωσαν ὀλιγωτέρας τῶν 360 μηνῶν εἰσφορὰς δικαιοῦνται ἀναλόγως τόσου ποσοῦ, ὅσον ἀντιστοιχεῖ εἰς τοὺς μῆνας τῶν εἰσφορῶν αὐτῶν.

2. Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν πρὸ ἢ μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ Ταμείου μηνῶν πραγματικῆς ὑπηρεσίας δημοσίου πολιτικοῦ ὑπαλλήλου, τῶν μὴ συμπίπτοντων πρὸς τοὺς μῆνας συμμετοχῆς εἰς τὰς εἰσφορὰς τοῦ Ταμείου, ὑπολογίζονται καὶ προσμετρῶνται ὡς μῆνες εἰσφορῶν, μόνον ὁμῶς διὰ τὸν κατα τὰ ὡς ἄνω κανονισμὸν τοῦ ποσοῦ τοῦ βοηθήματος καὶ οὐχὶ καὶ διὰ τὴν δημιουργίαν τούτου, μέχρις 175 τὸ πολὺ μῆνες.

3. Τὸ εἰς τοὺς ἡσφαλισμένους καὶ τὰς οικογενεῖας τῶν ἀντιστοιχοῦν βοήθημα καθορίζεται βάσει τοῦ μέσου ὄρου τοῦ καταβληθέντος αὐτοῖς βασικοῦ μισθοῦ, (ἐφ' οὗ ὑπολογίζεται ἡ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου εἰσφορὰ) τῶν τελευταίων πρὸ τῆς ἔξοδου τῶν 24 μηνῶν. Κατὰ τὴν ἐξέυρεσιν τοῦ μέσου τούτου ὄρου οἱ μῆνες καθ' οὓς ἐπῆλθεν μισθολογικαὶ μεταβολαὶ λογίζονται διανυθέντες ἐξ ὁλοκλήρου εἰς ὃν μισθὸν ἀντιστοιχοῦσιν αἱ περισσότεραι ἡμέραι τοῦ μηνός.

4. Αἱ μέχρι τοῦδε γενόμεναι κρατήσεις ἐκ τῶν μισθῶν τῶν ἡσφαλισμένων ὑπὲρ τοῦ Ταμείου λογίζονται ὡς μηνιαῖαι εἰσφορὰι τούτων.

5. Τὸ βοήθημα τῶν ἡσφαλισμένων τῶν τεθέντων εἰς διαθεσιμότητα ἢ εἰς ἄλλην κατάστασιν μὴ συνεπαγομένην τὴν λύσιν τῆς υπαλληλικῆς σχέσεως καθορίζεται βάσει τοῦ βασικοῦ μισθοῦ, ὅστις κατεβάλλετο αὐτοῖς πρὶν τεθῶν εἰς διαθεσιμότητα ἢ ἄλλην κατάστασιν.

6. Ὡς ἡμέρα εἰσόδου τῶν ἡσφαλισμένων εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν θεωρεῖται ἡ ἡμέρα τῆς χρονολογίας ἣν φέρει τὸ ἔγγραφο τοῦ διορισμοῦ τῶν. Ὡς ἡμέρα ἐξόδου θεωρεῖται ἡ ἡμέρα ἀφ' ἧς ἔπαυσαν οὗτοι μισθοδοτούμενοι. Χρόνος συμμετοχῆς θεωρεῖται ἐπίσης καὶ προσμετράται καὶ τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ ἐνηργήθησαν εἰσφορὰι βάσει τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος.

7. Τὸ κατὰ τὴν συγκεφαλαίωσιν τῶν μηνῶν εἰσφορῶν διὰ τὴν δημιουργίαν καὶ καθορισμὸν τοῦ καταβλητέου βοηθήματος, προκύπτων ἑλαττον τῶν τριάντων ἡμερῶν χρονικὸν διάστημα λογίζεται ὡς πλήρης μῆν.

8. Διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος τοῦ χορηγουμένου εἰς ἡσφαλισμένον παθόντα ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐνεκα ταύτης καὶ εἰς οἰκογενεῖαν θανόντος ἡσφαλισμένου, ὁ ἡσφαλισμένος ὁ ἔχων πραγματοποιήσει ὀλιγώτερας τῶν 120 μηνιαίων εἰσφορῶν, θεωρεῖται ὡς συμπληρώσας τὰς 120 μηνιαίας ταύτας εἰσφορὰς.

Ἀσκήσις δικαιώματος.

Ἄρθρον 11.

(Ἄρθρον 9 Ἀν. Ν. 25-1-1936)

1. Τὸ δικαίωμα τῆς λήψεως τῶν βοηθημάτων ἀσκεῖται μόνον ἅπαξ, ἐφ' ὅσον τοῦτο δημιουργεῖται ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἡσφαλισμένου προσώπου, ἐν οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει δύναται νὰ ὑπάρχῃ συρροή βοηθήματος καὶ ἐπιστροφῆς εἰσφορῶν. Τὰ βοηθήματα καὶ αἱ εἰσφορὰι ἡσφαλισμένου ἢ μὴ προσώπου, δικαιουμένου τοιοῦτου καὶ θανόντος μετὰ τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐξόδον καὶ πρὸ τῆς καταβολῆς αὐτῶ τούτων, καταβάλλονται μόνον εἰς ἐκεῖνα τὰ πρόσωπα τῆς οἰκογενείας του, ἅτινα δικαιοῦνται συντάξας ἢ θὰ ἐδικαιούντο τοιαύτης, ἐὰν ὁ ἀποθανὼν ἐκέκτητο τὴν πρὸς τοῦτο ὑπηρεσίαν, μὴ ἐφαρμοζομένων ἐν προκειμένῳ τῶν διατάξεων τοῦ κληρονομικοῦ Δικαίου, περὶ τῶν ἐξ ἀδιαθέτου ἢ ἐκ διαθήκης κληρονόμων.

2. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν πρόσωπον, δικαιούμενον μετ' ἄλλων τοιούτων βοηθήματος ἢ ἐπιστροφῆς εἰσφορῶν, ἀποβιώσῃ πρὸ τῆς καταβολῆς αὐτῶ τούτων, ἡ μερὶς τοῦ προαναξάνει τὰς μερίδας τῶν λοιπῶν συνδικαιούχων.

Δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις ἀναδιοριζομένων.

Ἄρθρον 12.

(Ἄρθρον 10 Ἀν. Ν. 25-1-1936)

1. Ἠσφαλισμένοι λαβόντες ἐκ τοῦ Ταμείου βοήθημα (δολέηρον ἢ ἡμισυ) καὶ ἀναδιορισθέντες μετὰ τὴν 1ην Ἀπριλίου 1935 ὑποχρεοῦνται ἢ νὰ ἐπιστρέψωσι τὸ ληφθὲν ποσὸν ἀτόκως ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τοῦ ἀναδιορισμοῦ ἢ νὰ καταβάλλωσιν εἰς μηνιαίας δόσεις τὸν ἀναλογεῦντα εἰς τὸ ληφθὲν ποσὸν τόκων, ὅστις ὀρίζομενος εἰς 5 ο) ἄρχειται ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν οὗτοι ἤρξαντο μισθοδοοῦμενοι καὶ λήγει τὴν ἡμέραν τῆς νέας ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐξόδου τῶν. Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι δύνανται νὰ ἐπιστρέψωσι καὶ μέρος τοῦ καταβληθέντος βοηθήματος ὅποτε ὁ τόκος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς μερικῆς ἐπιστροφῆς ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου ποσοῦ.

2. Οἱ ἐκ τῶν ἀναδιοριζομένων λαβόντες ἐκ τοῦ Ταμείου εἰσφορὰς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπιστρέψωσι ταύτας ἀτόκως ἐφ' ἅπαξ ἢ εἰς 36 μηνιαίας δόσεις.

3. Τὰ ἀντιπροσωπεύοντα καταβολὴν τόκων ἢ ἐπιστροφὴν

κρατήσεων ποσὰ παρακρατοῦνται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν ἐκ τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τῶν ἀναδιοριζομένων καὶ ἀποδίδονται εἰς τὸ Ταμεῖον καθ' ὃν τρόπον ἀποδίδονται καὶ αἱ κεκατονισμένοι κρατήσεις τῶν τρεχόντων μηνῶν.

4. Οἱ ἀνωτέρω ἡσφαλισμένοι κατὰ τὴν νέαν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐξόδου τῶν δικαιοῦνται τῆς ἐπὶ πλέον τυχόν ὑφισταμένης διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ καταβληθέντος ποσοῦ καὶ τοῦ βοηθήματος ἢ τῶν εἰσφορῶν ὧν θέλουσι δικαιοῦσθαι ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν νέαν ἐξόδον συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις δημιουργίας τοιούτων. Ἐκ τῆς διαφορᾶς ταύτης παρακρατεῖται τὸ τυχόν ὀφειλόμενον, συμφώνως τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ παρόντος, ποσὸν τόκων.

5. Οἱ ἡσφαλισμένοι τῆς ὡς ἄνω κατηγορίας, ὧν χρόνος ἐκτὸς ὑπηρεσίας θεωρεῖται δυνάμει νόμου ὡς χρόνος συμμετοχῆς τούτων εἰς τὸ Ταμεῖον ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν εἰσφορῶν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ἀνεξαρκήτως ἐὰν ἐδικαιώθησαν ἢ οὐ ἀποδοχῶν.

6. Τὸ ποσὸν τῆς μηνιαίας εἰσφορᾶς ὑπολογίζεται βάσει τοῦ βασικοῦ μισθοῦ ἐφ' ὃν ἀναδιορίσθησαν. Πρὸς ἀποπληρωμὴν τῶν ὀφειλομένων εἰσφορῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν ἡ κεκατονισμένη μηνιαία εἰσφορὰ εἰς διπλάσιον ποσὸν μέχρις ἐξοφλήσεως.

Ἀσφάλισις ἀνασφαλιστῶν.

Ἄρθρον 13.

(Ἄρθρον 11 Ἀν. Ν. 25-1-1936)

1. Διὰ πράξεων τοῦ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, ἐκδιδομένων βάσει σχετικῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, δύνανται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦτου καὶ οἱ ἐκ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν ἢ τῶν πρὸς αὐτοὺς ἐξομοιούμενων, δὲν ὑπάγονται εἰς αὐτήν.

2. Οἱ οὕτως ὑπαγόμενοι εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλλωσιν εἰς αὐτὸ τὰς μηνιαίας εἰσφορὰς τῶν διὰ τὸν διαδραμανέντα χρόνον πραγματικῆς ὑπηρεσίας τῶν ὡς δημοσίων ὑπαλλήλων, οὐχὶ ὅμως καὶ διὰ τὸν πρὸ τῆς 1ης Ἰουλίου 1926 τοιοῦτον.

3. Ἐκάστη τῶν ὀφειλομένων μηνιαίων εἰσφορῶν διὰ τὸν πρὸ τῆς ὑπαγωγῆς διαδραμανέντα χρόνον εἶναι ἰσόποσος πρὸς τὴν ἀντιστοιχοῦσαν εἰς τὸν βασικὸν μισθὸν ὃν κέκτηνται οἱ ὑπαγόμενοι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπαγωγῆς τῶν ἀσχέτως τοῦ βαθμοῦ ἢ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ ὃν ἐκέκτηντο οὗτοι πρὸ τῆς ὑπαγωγῆς. Ὁ τρόπος καὶ ὁ χρόνος τῆς καταβολῆς πρὸς τὸ Ταμεῖον τῶν ὀφειλομένων εἰσφορῶν, ὡς αὗται καθορίζονται ὀνωτέρω, κανονίζεται διὰ τῶν περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 πράξεων.

4. Διὰ πράξεως τοῦ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, δύνανται νὰ διαγραφῶσι τῆς συμμετοχῆς νομικὰ πρόσωπα ἢ ὑπηρεσίαι ἢ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρεταὶ ἐφ' ὅσον καθυστέρησαν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών των πρὸς τὸ Ταμεῖον πλέον τοῦ τομῆνου. Αἱ μέχρι τῆς διαγραφῆς ἐνεργηθεῖσαι εἰσφορὰι δὲν ἐπιστρέφονται εἰς τοὺς διαγραφομένους.

Ἀναθεώρησις ἀποφάσεων.

Ἄρθρον 14.

(Ἄρθρον 12 Ἀν. Ν. 25-1-1936)

1. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου περὶ ἀπονομῆς ἐφ' ἅπαξ χρηματικοῦ βοηθήματος ἢ ἐπιστροφῆς μηνιαίων εἰσφορῶν, ὑλόμεναι εἰς ἀναθεώρησιν.

Τὴν ἐν λόγῳ ἀναθεώρησιν δικαιούται νὰ ζητήσῃ ἐφ' ἅ-

παξ καὶ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ὁ δικαιούχος ἢ οἱ κληρονόμοι του.

2. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου δύναται καὶ αἰκοθεν νὰ προβαίνει εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἀποφάσεών του.

3. Τὰ τυχὸν κατόπιν τῆς ἀναθεωρήσεως ἐπιστρεπτέα τῷ Ταμείῳ ποσὰ εἰσπράττονται, ἀτόκως εἰς μίαν ἢ πλείονας δόσεις, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

4. Ἐπίσης ἀτόκως ἀποδίδονται εἰς τοὺς δικαιούχους ἢ τοὺς κληρονόμους τῶν τ' ἀνέχοντα αὐτοῖς, δυνάμει τῆς μεταγενεστέρως ἀποφάσεως, ποσὰ βοηθημάτων ἢ εἰσφορῶν.

Παραγραφή παροχῶν.

Ἄρθρον 15.

(Ἄρθρον 13 Ἀν. Ν. 25-1-1936)

1. Πᾶσα ὀφειλὴ τοῦ Ταμείου πρὸς δικαιούμενον ἐφ' ἧς παξ βοηθήματος ἢ ἐπιστροφῆς εἰσφορῶν παραγράφεται μετὰ συμπλήρωσιν πενταετίας ἀφ' ἧς κατέστη ἀπαιτητή.

2. Ἡμέρα ἐνάρξεως τῆς ἀπαιτήσεως εἶναι, εἰς μὲν τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἀπαιτεῖται πρὸς δημιουργίαν τῶν ὡς ἄνω δικαιωμάτων συνταξιοδότησις τῶν ἡσφαλισμένων ἢ τῶν προσώπων τῆς οἰκογενείας των, ἢ ἡμέρα τῆς ἐκδόσεως τῆς πράξεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου περὶ ἀναγνώρισεως αὐτοῖς δικαιώματος συντάξεως, εἰς δὲ τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς δὲν ἀπαιτεῖται συνταξιοδότησις, ἢ ἡμέρα τῆς ἐξόδου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἢ τοῦ θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου.

Ἀνεχώρητον καὶ ἀκατάσχετον βοηθημάτων καὶ εἰσφορῶν

Ἄρθρον 16.

(Ἄρθρον 14 Ἀν. Ν. 25-1-1936)

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχώρησις τῶν χορηγουμένων βοηθημάτων ἢ ἐπιστρεφόμενων εἰσφορῶν ἐξαιρουμένων τῶν κατωθὶ περιπτώσεων:

α') Διατροφῆς συζύγου, κατιόντων ἢ ἀνιόντων, ἐφ' ὅσον ἡ ἐκχώρησις αὕτη γίνεται διὰ συμβάσεως μετὰ τοῦ δικαιουμένου εἰς διατροφήν προσώπου καὶ τοῦ δικαιουμένου βοηθήματος.

β') Δανείου ἀπλοῦ ἢ τοκοχρεωλυτικοῦ ἐκ τοῦ Μ.Τ.Π.Υ.

γ') Δανείου ἐκ νομικῶν ἢ φυσικῶν προσώπων δι' ἀπόκτησιν κατοικίας ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῶν κειμένων διατάξεων, περὶ ἀποκτήσεως οἰκίων παρὰ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκχωρήτεον ποσὸν δὲν δύναται νὰ υπερβῇ τὰ 3/4 τοῦ ὅλου πληρωτέου βοηθήματος ἢ τῶν εἰσφορῶν διὰ μίαν ἢ διὰ περισσοτέρας τῶν ἄνω περιπτώσεων.

2. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀπαγορεύεται ἡ κατάσχες τοῦ χορηγουμένου βοηθήματος ἢ τῶν ἐπιστρεφόμενων εἰσφορῶν, ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων:

α') διατροφῆς ἀνιόντων, κατιόντων καὶ συζύγου, ὁπότε ἐπιτρέπεται κατάσχες μέχρι τοῦ 1/3 τοῦ πληρωτέου βοηθήματος ἢ τῶν ἐπιστρεφόμενων εἰσφορῶν, κατόπιν ἀδείας τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἀποφαινομένου κατόπιν κλήσεως τοῦ ὑποχρέου εἰς διατροφήν καὶ

β') τῆς πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλῆς ἐφ' ὅσον αὕτη υπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 5.000 δραχμῶν καὶ προέρχεται ἐκ προκαταβολῶν ἔναντι ἀποδοχῶν ἐν γένει καὶ δικαιωμάτων πάσης φύσεως καὶ ἐξ ἐντολμάτων ἐπὶ ἀποδόσει λ)σμοῦ ὁπότε ἐπιτρέπεται κατάσχες μέχρι τοῦ 1/3 τοῦ ποσοῦ τοῦ πληρωτέου βοηθήματος ἢ εἰσφορῶν.

3. Αἱ ὑπάρχουσαι κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος κατασχέσεις καὶ ἐκχωρήσεις δυνάμει διατάξεων ἰσχυουσῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος παραμένουσιν ἔγκυροι.

Ἀ τ έ λ ε ι α ι.

Ἄρθρον 17.

(Ἄρθρον 18 Ὁργανισμοῦ 1931)

1. Ἀπασα αἱ διοικητικαὶ καὶ δικαστικαὶ πράξεις αἱ ἀφορώσαι εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν δικαιούχων τοῦ Ταμείου ἢ τῶν συγγενῶν αὐτῶν πρὸς κτήσιν ἢ πρὸς λῆψιν τοῦ χορηγηθέντος βοηθήματος, συντάσσονται ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου ἀπαλλασσόμεναι τῶν δικαστικῶν τελῶν καὶ πάσης ἐν γένει φορολογίας καὶ τέλους.

2. Αἱ διὰ χρηματικῶν γραμματίων ἢ διὰ τραπεζικῶν ἢ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν μεταβιβαζόμεναι ὑπὸ τῶν διαφόρων ὁργάνων χρηματικὰ ποσότητες πρὸς τὸ Ταμεῖον, ὡς καὶ αἱ ἐπ' αὐτοῦ ἀποστελλόμεναι διὰ τῶν αὐτῶν μέσων ἐξοφλοῦνται ἄνευ τέλους χαρτοσήμου.

3. Ὅμοιος ἐξοφλοῦνται ἄνευ τέλους χαρτοσήμου τὰ ἐκδιδόμενα ὑπὲρ τοῦ Τ.Π.Δ.Υ. ἐντάλματα πρὸς ἀπόδοσιν ἐσόδων αὐτοῦ, ὡς (πίσης καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου Ταμείου, ἐκδιδόμενα ἐντάλματα πρὸς τακτοποιήσιν διαφορῶν ἐσωτερικῶν αὐτοῦ λ)σμοῦ.

4. Αἱ ὑπὸ τοῦ Τ.Π.Δ.Υ. καταθέσεις εἰς Τραπεζὰς χρηματικῶν ποσοτήτων ἢ χρεωγράφων ὡς καὶ αἱ ἀναλήψεις αὐτῶν, ἔντοκοι ἢ ἄτοκοι, ἐνεργοῦνται ἄνευ τέλους χαρτοσήμου.

5. Τὸ Τ.Π.Δ.Υ. ἀπολαύει πασῶν γενικῶς τῶν ἀτελειῶν καὶ προνομίων ὡς αὐτὸ τοῦτο τὸ Δημόσιον.

Ἐκπροσώπησις Ταμείου.

Ἄρθρον 18.

(Ἄρθρον 19 Ὁργαν. 1931 καὶ 3 Δ. 3/10/1934)

1. Τὸ Ταμεῖον ἐκπροσωπεῖται καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς σχέσεις διὰ τοῦ Προέδρου καὶ τούτου κωλυμένου ἐνὸς τῶν συμβούλων ὀριζομένου ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου, ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ.

Διάθεσις κεφαλαίων.

Ἄρθρον 19.

(Ἄρθρον 21 Ὁργαν. 1931 καὶ ἄρθρ. 3 Δ. 3/10/1934)

1. Τὰ κεφάλαια τοῦ Ταμείου τοποθετοῦνται ἐπὶ μορφήν ἐντόκου καταθέσεως παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος ἢ παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰπενδύονται ὡς ἑξῆς:

α') Εἰς χρεώγραφα τοῦ Κράτους.

β') Εἰς ὁμολογίας ἢ μετοχὰς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

γ') Εἰς ὁμολογίας ἢ μετοχὰς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

δ') Εἰς ὁμολογίας τῆς Ἐθνικῆς Κρηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ

ε') Εἰς δάνεια πρὸς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ἐφ' ὅσον παρέχεται ἡ ἐγγύησις τοῦ Κράτους.

2. Μέρους τῶν κεφαλαίων τοῦ Ταμείου δύναται νὰ διατεθῇ πρὸς ἀπόκτησιν ἀκινήτων ἐν Ἀθήναις.

3. Μέρους τῶν κεφαλαίων, οὐχὶ ἀνώτερον τοῦ 1/4, δύναται νὰ διατεθῇ εἰς χορήγησιν ἐπὶ τόκῳ δανείων ἀπλῶν, ἢ ἀπλῶν χρεωλυτικῶν ἢ πιστώσεων ἐπὶ ἀνοικτῷ λογαριασμῷ εἰς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα ἐπὶ πρώτῃ ὑπεθήκῃ πλήρους κυριότητος ἀστικῶν ἀκινήτων κειμένων ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῶν πόλεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

4. Πᾶσα ἀνάληψις χρημάτων, ἀγορὰ χρεωγράφων ἢ ἀ-

νάληψις καὶ ἀνταλλαγή τοιούτων, ἀγορά καὶ ἐκποίησης ἀκινήτων κλπ. καὶ ἐν γένει πᾶσα πληρωμή δαπάνης, ἐνεργεῖται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

5. Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δύναται τὸ Ταμεῖον νὰ συνάπτῃ δάνεια ἀπλᾶ ἢ χρεωλυτικά ἐπὶ ὑποθήκῃ τῶν ἀκινήτων αὐτοῦ ἢ ἐπὶ ἐνεχέρῳ χρεωγράφων του.

Ἑσωτερικὸς Κανονισμός.—Λογιστικὰ βιβλία.—Ἐλεγχος.

Ἄρθρον 20.

(Ἄρθρον 22 Ὁργανισμοῦ 1931)

1. Διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ἐκδιδόμενη μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμεῖου ἐγκρίνεται ὁ ἐσωτερικὸς κανονισμὸς τοῦ Ταμεῖου, ἐν ᾧ περιέχονται ἡ διαρρύθμις τῆς ὑπηρεσίας, ὁ τρόπος τῆς ἐκδικάσεως τῶν διαφόρων ὑποθέσεων, ὁ τρόπος τῆς πληρωμῆς πᾶσης δαπάνης καὶ εἰσπράξεως παντὸς ἐσόδου, τῆς τηρήσεως τῶν λογιστικῶν βιβλίων κλπ.

2. Ὁ διαχειριστικὸς ἔλεγχος τοῦ Ταμεῖου ἀσκεῖται κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου δι' ἐνὸς ἢ δύο ὑπαλλήλων αὐτοῦ, διοριζομένων ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τούτου, δημοσιευομένης τῆς οἰκείας πράξεως μετὰ τοῦ ἰσολογισμοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

3. Οἱ ἐνεργήσαντες τὸν ἔλεγχον ὑπάλληλοι ἀποχρεοῦνται πρὸς τῆς ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς ἐκθέσεως καὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου νὰ ἐπιβάλλωσιν ἀντίγραφον ταύτης πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμεῖου.

4. Τὸ λογιστικὸν ἔτος τοῦ Ταμεῖου ἄρχεται τὴν 1ην Ἰανουαρίου καὶ λήγει τὴν 31ην Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

Προσωπικόν.

Ἄρθρον 21.

(Ἄρθρον 23 Ὁργαν. 1931 καὶ ἄρθρον 4 Δ. 3)10)1934)

1. Τὸ προσωπικὸν τῶν γραφείων τοῦ Ταμεῖου ἀπαρτίζουσιν:

α') Εἰς Διευθυντῆς ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Τμηματάρχου α' τάξεως ἢ Διευθυντοῦ β' ἢ α' τάξεως.

β') Εἰς Τμηματάρχου β' ἢ α' τάξεως.

γ') Εἰς Ἀρχιλογιστῆς ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Εἰσηγητοῦ, Τμηματάρχου β' ἢ α' τάξεως.

δ') Εἰς Γραμματεὺς β' ἢ α' τάξεως ἢ Εἰσηγητῆς.

ε') Εἰς Λογιστῆς ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Γραμματεὺς β' ἢ α' τάξεως ἢ Εἰσηγητοῦ.

στ') Πέντε Γραφεῖς β' ἢ α' τάξεως ἢ ἀκόλουθοι.

ζ') Δύο ὑπολογιστὰ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Γραφείας β' ἢ α' τάξεως ἢ ἀκολουθοῦ.

η') Εἰς εἰσπράκτορα ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Γραφείας β' ἢ α' τάξεως ἢ ἀκολουθοῦ.

θ') Εἰς κλητὴρ β' ἢ α' τάξεως.

2. Τὸ προσωπικὸν τοῦτο συγκροτεῖται ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων προσλαμβανομένων ἐξ ἀπολαθέντων ὑπαλλήλων ἔχοντων εἰδικὰς γνώσεις καὶ ἐπιτεχόντων ἐν διαγωνισμῷ ἢ ἐκ τῶν ἡδὴ εἰς τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλειαν ἀσχολουμένων τοιούτων, οἱ ὅποιοι τοποθετοῦνται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ταμεῖου μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ, μετὰ τὸν αὐτὸν ἢ ἀνώτερον τοῦ δὲν ἐκέρχοντο ἢ κέρχονται βαθμὸν διὰ Διατάγματος ἐκδιδόμενον προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, κατὰ προτίμησιν ἢ ἐξ ἄλλων ὑπηρεσιῶν ἢ καὶ ἰδιοτῶν.

3. Ἀπαντες οἱ ἀνωτέρω διορίζονται ἢ τοποθετοῦνται ὁριστικῶς διὰ Διατάγματος ἐκδιδόμενον προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ καὶ μετ' ἀπόφασιν τοῦ

Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμεῖου ἀποτελοῦντες τὸ μόνιμον προσωπικὸν τοῦ Ταμεῖου. Οἱ οὕτω τοποθετούμενοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ταμεῖου δημόσιοι ὑπάλληλοι παύονται νὰ διατηρῶσι τὰς θέσεις ἃς κατεῖχον ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ.

4. Εἰς τὰς θέσεις εἰσπράκτορος καὶ κλητῆρος διορίζονται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου οἱ κερκτιμένοι ἀπολυτήριον Δημοτικῶν Σχολείων καὶ ἡλικίαν κάτω τῶν 40 ἐτῶν.

5. Οἱ ἀπαρτίζοντες τὸ προσωπικὸν τοῦ Ταμεῖου ἔχουν τὴν ιδιότητα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τὰ ἐκ ταύτης ἀπορρέοντα δικαιώματα καὶ ἀποχρεώσεις, προάγονται εἰς ἀνώτερον βαθμὸν καὶ μισθὸν μετὰ διετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ ἢ μισθῷ καὶ μισθοδοτοῦνται εἰς βάρος τοῦ Ταμεῖου.

6. Πρὸς πλήρωσιν κανονισμένων θέσεων προτιμῶνται οἱ ὑπηρετοῦντες ὑπάλληλοι τοῦ Ταμεῖου, ἐφ' ὅσον κέρχονται τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα.

7. Ὑπὸ τοῦ Ταμεῖου Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων δύναται νὰ χορηγῶνται ἀνάλογα ἐπιδόματα εἰς τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ.

8. Τὸ ἀνώτερον προσωπικὸν ὑπάγεται εἰς ἀπάσας τὰς διατάξεις αἰτίνες διέπουσι τὸ προσωπικὸν τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Οἰκονομίας (δικαιούμενον δηλαδὴ μισθοῦ, ἐπιδόματων, προσαυξήσεων, πόσοστών, ἐξόδων νοσηλείας κλπ.), ἐφ' ὅσον αὗται δὲν ἀντίκεινται πρὸς τὰς περὶ τοῦ ἐν λόγῳ προσωπικοῦ εἰδικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ λοιπῶν νόμων.

9. Τὰ τῆς προαγωγῆς καὶ ἀπολύσεως τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ταμεῖου κανονισθῆσονται διὰ Διατάγματος ἐκδιδόμενον προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμεῖου.

Ἀδελφαί.

Ἄρθρον 22.

(Ἄρθρον 24 Ὁργαν. 1931)

Εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Ταμεῖου δύναται νὰ χορηγῶνται ἄδειαι μετὰ ἢ ἄνευ ἀποδεχόν, δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχύουσας διατάξεις περὶ ἀδειῶν τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων. Ὁ Πρόεδρος δύναται, προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ, νὰ χορηγῇ ἄδειαν μέχρι ὅτου ἡμερῶν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Πειθαρχικαὶ ποιναί.

Ἄρθρον 23.

(Ἄρθρον 25 Ὁργαν. 1931)

1. Πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβαλλόμεναι εἰς τὸ προσωπικὸν διὰ τὴν μὴ εὐδοκίαν ἢ μὴ ἀκριβῆ ἐκλήρωσιν τῶν ὑπηρεσιακῶν τῶν καθηκόντων, δι' ἀναξιοπρεπῆ διαγωγὴν ἢ ἀνοίκειον συμπεριφορὰν εἰσὶν:

α') Ἐπίπληξις.

β') Πρόστιμον ἀπὸ 25 δραχμῶν μέχρι τοῦ ἡμίσεος ποσῶ τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν.

γ') Προσωρινὴ παύσις ἀπὸ ἐνὸς μέχρι τριῶν μηνῶν.

δ') Ὁριστικὴ ἀπόλυσις.

2. Ἡ ἐπίπληξις καὶ τὸ πρόστιμον μέχρι 50 δραχμῶν ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ.

3. Πρόστιμα ἄνω τῶν 50 δραχμῶν ἐπιβάλλονται δι' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

4. Ἡ προσωρινὴ ἀπόλυσις ἐπιβάλλεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας μὴ δημοσιευομένης εἰς

τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

5. Ἡ ὁριστικὴ ἀπόλυσις ἐπιβάλλεται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ σύμφωνον ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, λαμβανομένην διὰ πλειψηφίας τοῦλάχιστον τῶν 3)4 τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

6. Πρὸς τῆς ἐκδόσεως τῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως ὁ ὑπάλληλος καλεῖται εἰς ἀπολογία, ἣν ὑποβάλλει εἴτε ἐγγράφως, εἴτε προφορικῶς αὐτοπροσώπως ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας, μὴ ὑπερβαίνουσης τὰς 5 ἡμέρας κατ' ἀνάστατον ὅριον.

7. Ὁ ἔνεκα πειθαρχικοῦ παραπτώματος ἀπολυθεὶς ὑπάλληλος δὲν δύναται νὰ διορισθῇ ἐκ νέου εἰ μὴ μετὰ παρέλευσιν τοῦλάχιστον ἑνὸς ἔτους.

Ποινικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 24.

(Ἄρθρον 26 Ὁργαν. 1931)

1. Πᾶσα ἐκ μέρους τοῦ δικαίου ψευδὴς δήλωσις ἐπὶ παντός παρ' αὐτοῦ αἰτουμένου στοιχείου, ἐκτὸς τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου συνεπειῶν, ἐπιφέρει τὴν στέρησιν παντὸς δικαιώματος ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἐκδίδοντας ψευδεῖς πιστοποιήσεις δημοσίους ὑπαλλήλους.

2. Εἰς τοὺς ἐντεταλμένους τὴν εἰσπραξίν τῶν πόρων τοῦ Ταμείου καὶ καθυστεροῦντας τὴν ἀπόδοσιν σπῆτων ἀδικαιολογήτως πλέον τοῦ μηνός, δύναται νὰ ἐπιβάλληται πρόστιμον ἀπὸ 100—500 δραχμῶν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, μετὰ πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου. Ἐν ὑποτροπῇ ἐπιβάλλεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον βαριτέρα ποινή.

Ἄρθρον 25.

(Ἄρθρον 15 Ἀν. Ν. 25-1-1936)

Τὰ ποσὰ τῶν ἀπὸ 1ης Μαρτίου 1936 καὶ ἐφ' ἑξῆς μηνιαίων πρὸς τὸ Ταμεῖον εἰσφορῶν τῶν ἡσφαλισμένων ὡς καὶ τὰ σύνολα τῶν βοηθημάτων βάσει τῶν ὁποίων κανονίζονται τὰ ὑπὸ τοῦ Ταμείου καταβλητέα εἰς τοὺς μετὰ τὴν 1ην Μαρτίου 1936 ἐξερχομένους τῆς ὑπηρεσίας ἡσφαλισμένους καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τῶν μετὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην θνησιζόντων ἡσφαλισμένων ποσά, καθορίζονται διὰ μὲν τὰς εἰσφορὰς ἀναλόγως τοῦ καταβαλλομένου αὐτοῖς μηνιαίου βασικοῦ (ἀνεὺ τῶν προσανέξεσων πολυετοῦς ὑπηρεσίας, ἐπιδόματος παραμονῆς εἰς τὸν αὐτὸν βαθμόν, ἐπιδόματος πόλεως, ἐνοικίου κλπ.) μισθοῦ, διὰ δὲ τὰ βοηθήματα ἀναλόγως τοῦ μέσου ὅρου τοῦ καταβληθέντος βασικοῦ μισθοῦ (ἐφ' οὗ ὑπολογίζεται ἡ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου εἰσφορὰ) τῶν τελευταίων 24 μηνῶν, ὡς ἑξῆς:

	Ἐπὶ βασ. μισθῷ Δρχ.	Εἰσφορὰ Δρχ.	Βοήθημα Δρχ.
1) Διὰ τοὺς μέχρι	1000	30	24.000
2) » » ἀπὸ	1001—1250	50	30.000
3) » » »	1251—1500	60	36.000
4) » » »	1501—1750	70	42.000
5) » » »	1751—2000	80	48.000
6) » » »	2001—2250	90	54.000
7) » » »	2251—2500	100	60.000

	Ἐπὶ βασ. μισθῷ Δρχ.	Εἰσφορὰ Δρχ.	Βοήθημα Δρχ.
8) Διὰ τοὺς ἀπὸ	2501—2750	110	66.000
9) » » »	2751—3000	120	72.000
10) » » »	3001—3250	130	78.000
11) » » »	3251—3500	140	84.000
12) » » »	3501—3750	150	90.000
13) » » »	3751—4000	160	96.000
14) » » »	4001—4250	170	102.000
15) » » »	4251—4500	180	108.000
16) » » »	4501—4750	190	114.000
17) » » »	4751—5000	200	120.000
18) » » »	5001—5500	220	130.000
19) » » »	5501—6000	240	140.000
20) » » »	6001—6500	260	150.000
21) » » »	6501—7000	280	160.000
22) » » »	7001—7500	300	170.000
23) » » »	7501—8000	320	180.000
24) » » »	8001—8500	340	188.000
25) » » »	8501—9000	360	196.000
26) » » »	9001—9500	380	204.000
27) » » »	9501—10000	400	212.000
28) » » »	10001—10500	420	220.000
29) » » »	10501—11000	440	228.000
30) » » »	11001—11500	460	236.000
31) » » »	11501—12000	480	244.000
32) » » »	12001—12500	500	252.000
33) » » »	12501—13000	525	260.000
34) » » »	13001—13500	550	268.000
35) » » »	13501—14000	575	276.000
36) » » »	14001—14500	600	284.000
37) » » »	14501—15000	625	292.000
38) » » »	15001 καὶ ἄνω	650	300.000

Ἄρθρον 26.

(Ἄρθρον 16 Ἀν. Ν. 25-1-1936)

1. Καταργεῖται πᾶσα γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις ἀφορῶσα ὁπωσδήποτε τὸ Ταμεῖον Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων καὶ ἀντικειμένη πρὸς τὸ παρόν.

2. Διὰ τοὺς πρὸς τῆς 1ης Μαρτίου 1936 ἐξεληθέντας ἢ μέλλοντας νὰ ἐξελθῶσι τῆς ὑπηρεσίας ἡσφαλισμένους καὶ τὰς οἰκογενεῖας τῶν πρὸ τῆς χρονολογίας ταύτης θανόντων θέλουσιν ἐφαρμοσθῇ αἱ διατάξεις τοῦ ὁργανισμοῦ, αἵτινες ἰσχύον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐξόδου ἢ τοῦ θανάτου καὶ εἰς ἣν ἔτι περιέττωσιν ἡ καταβολὴ τοῦ βοηθήματος συμπτέση μετὰ τὴν 1ην Μαρτίου 1936.

Ἄρθρον 27.

(Ἄρθρον 17 Ἀν. Ν. 25-1-1936)

1. Ἡ τροποποιήσις, συμπλήρωσις καὶ κωδικοποίησις τῶν περὶ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων διατάξεων ἐνεργεῖται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ νόμου 6233.

Ἐκ τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτελέσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουλίου 1936

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας Ὑφυπουργός
Γ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διὰ τῶν ἀπὸ 13 Φεβρουαρίου 1933 καὶ 19 Φεβρουαρίου 1934 Π. Διαταγμάτων, δημοσιευθέντων εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 43 τοῦ ἔτους 1933 καὶ 79 ἔτους 1934 φύλλα τοῦ Α' Τεύχους τῆς Ἐφημ. τῆ Κυβερνήσεως ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων ὁρίζεται εἰς δραχμὰς μὲν τέσσαρας (4) δι' ἕκαστον φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ δραχμὰς πέντε (5) δι' ἕκαστον φύλλον τοῦ Δελτίου Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, ἡ δὲ ἑτησία συνδρομὴ αὐτῆς λογιζομένη ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Α') Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα μετὰ τοῦ

Δελτίου Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΝΝΕΑΚΟΣΙΑΣ (900)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΧΙΛΙΑΣ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣ. (1800)

Β') Διὰ τὰ τρία τεύχη Α', Β', Γ' καὶ Παράρτημα

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧ. ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ (550)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΧΙΛΙΑΣ ΕΚΑΤΟΝ . . . (1100)

Γ') Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α', Β' καὶ Γ'

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑΣ (400)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣ (800)

Δ') Διὰ τὸ Α' Τεύχος

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΡΑΧΜΑΣ ΔΙΑΚΟΣΙΑΣ (200)

Ε') Διὰ τὸ Παράρτημα

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΡΙΑΚΟΣΙΑΣ (300)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΞΑΚΟΣΙΑΣ (600)

ΣΤ') Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑΣ . . . (400)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣ (800)

Τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν κατατίθεται εἰς τὰ κατὰ τόπους Δημόσια Ταμεία καὶ τὸ ἐκδιδόμενον σχετικῶς διπλότυπον εἰσπράξεων ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Ἡ δημοσίευσις εἰς τὸ «Παράρτημα» τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῶν διαφόρων δικαστικῶν πράξεων καὶ προσκλήσεων κλπ. ὡς καὶ ἡ δημοσίευσις εἰς τὸ «Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν», τῶν Καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, Τραπεζῶν κλπ. ὁρίζεται:

- 1) Τῶν δικαστικῶν πράξεων εἰς δραχμὰς ἑκατὸν πενήκοντα (150).
- 2) Τῶν Καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν εἰς δραχμὰς πέντε χιλιάδας (5.000).
- 3) Τῶν τροποποιήσεων τούτων εἰς δραχμὰς χιλίας (1.000).
- 4) Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γενικὰ Συνελεύσεις, τακτικὰς ἢ ἐκτάκτους τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ἐν γένει εἰς δραχμὰς τετρακοσίας (400).
- 5) Τῶν ἱσολογισμῶν εἰς δραχμὰς δύο χιλιάδας (2.000) καὶ
- 6) Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν εἰς δραχμὰς χιλίας (1000) δι' ἑκάστην δημοσίευσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Φεβρουαρίου 1934

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Κ. Α. ΣΤΕΡΓΙΑΚΗΣ

ΣΗΜ. Παρακαλοῦνται οἱ λαμβάνοντες τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὅπως διαφυλάττωσι ταύτην, καθόσον τὰ φύλλα τῆς ἐκδίδονται εἰς ὠριμένον ἀριθμὸν ἀντιτύπων. Ὁμοίως νὰ παρακολουθῶσι τὰ φύλλα διότι πινὰ τούτων πολλάκις λόγῳ ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης ἀνεκτυποῦνται μετ' ἄλλων, ἅλλα δὲ προθυσιάζονται ἐκδίδονται καὶ ἀποστέλλονται.